

4) Опрѣдѣлете, что е:

Година, десятилѣтіе, столѣтіе, мѣсяць, денонощіе, день, ношь, утро, вечерь, полдень, полуношь, седмица, недѣля, понедѣльникъ, вторникъ и пр. дѣльникъ, празникъ.

5) Опрѣдѣлете, что е:

Майка, баща, сынъ, дъщеря, братъ, сестра, стрыка, уйка, уйна, стрына, дѣда, баба, прадѣда, прабаба, зять, тесть, тыща, шурей, снаха, етърва, зълва, свекърва, свекъръ.

6) Опрѣдѣлете, что е:

Стадо, рой, пѣлкъ, войска, классъ, народъ.

7) Изъ каквы вещества ся правятъ разны ястія и питія?

8) Каквы вещества ся употрѣбляватъ, кога ся гради кѣща?

§ 57.

Собствены сѣществителны имена.

1. За да можтъ да отличаватъ отдѣльны-тѣ прѣдметы, които принадлежатъ на единъ строй, сговорилися да имъ даватъ възъ общи-тѣ имена други собствены. Н. п. на конше-тѣ выкатъ: Вранчо, Кульо, Дорчо и пр. на волове-тѣ: Мурго, Сивчо, Крънчо и пр.; на кучета-та: Моска, Султанъ, Кадеръ и пр.; на челоуѣцы-тѣ: Александръ, Иванъ, Стоянъ, Драганъ, Марія, Слава и пр. На различни-тѣ страны отъ земѣж-тѣж: Богданія, Българія, Россія, Франція и пр.; на народы-тѣ: Българе, Ромѣне, Руссы, Французы и пр.; на рѣкы-тѣ: Дунавъ, Прутъ, Марица и пр.

Имя, което ся дава само на единъ прѣдметъ отъ цѣль строй, наричася *имя собствено*.

2. Собствены имена даваме на неодушевлены прѣдметы, на животны и на челоуѣцы. Собствены-тѣ имена, съ които нья зовемъ единъ другыго, не сѣ твърдѣ много: затова често мнозина челоуѣцы иматъ еднаквы имена, или бывать едноимцы. н. п. много има Ювановцы, Стояновцы и пр. Но кога говоримъ: Юванъ, Стоянъ, Драганъ, Марія, Слава и пр., то всякога подразумѣваме едно извѣстно лице. Много пѣти употрѣбляваме собствены-тѣ имена наедно съ общи-тѣ: н. п. рѣка Дунавъ ся излива въ Черно море.